

Plėšikas Hocenplocas

Otfried
Preußler

Plēsikas
Holocenplacas

Otfried Preußler
DER RÄUBER HOTZENPLOTZ
Thienemann-Esslinger Verlag, Stuttgart, 1967

*Šią knygą skiriu savo trimis dukterims
RENATAI,
REGINAI,
ZUZANAI
ir visiems vaikams,
kuriems patinka lėliukų istorijos*

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Thienemann-Esslinger Verlag, 2012

© Tekstas, Otfried Preußler

© Iliustracijos, F. J. Tripp

Iliustracijas nuspalvino Mathias Weber.

© Viršelio iliustracija, Alexander Mikhaylov, 2017

Pirmą kartą 1967 metais vokiečių kalba Vokietijoje

pavadinimu *Der Räuber Hotzenplotz* išleido

Thienemann-Esslinger Verlag.

Išleista susitarus su Thienemann-Esslinger Verlag,

Stuttgartas, Viena, Vokietija.

Visos teisės saugomos. Nei ši knyga, nei kuri nors jos dalis negali būti atkuriamą, perduodama ar įkeliamą į informacijos paieškos sistemas jokia forma ir jokiais būdais – nei grafinėmis, nei elektroninėmis ar mechaninėmis priemonėmis. Ji negali būti kopijuojama ar įrašoma be rašiško leidėjo sutikimo.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Teodoras Četrauskas, 2017

© Leidykla „Nieko rimto“, 2017

ISBN 978-609-441-448-0

Otfried Preußler

Plėšikas Hocenplocas

*Istorija apie Kaspariuką,
kurią papasakojo Otfrydas Proisleris*

Iš vokiečių kalbos vertė Teodoras Četrauskas

Iliustravo F. J. Tripp,
ilustracijas nuspalvino Mathias Weber

Vilnius
2017

Turinys

Žmogus su septyniais peiliais	5
Policijai reikia padėti	10
Atsargiai, auksas!	16
Nesėkmė	21
Svarbiausia neatpažįstamai persirengti!	27
Šūvis iš pipirinio pistoleto	32
Prasti reikalai	36
Petrozilijus Cvakelmanas	41
Naktinis nuotykis	49
Elgtis kuo kvailiau	55
Vargšas Zepukas	60
Trejos rūšio durys	65
Kūmutės paslaptis	71
Į Aukštąją Viržynę!	76
„Tas, kieno ši skrybėlė“	80
Pasakyta – padaryta	85
Burtininko Cvakelmano galas	92
Ta dama yra fėja	97
Stebuklingas žiedas	102
Didžioji vachmistro Dimpfelmozerio diena	108
Kava ir pyragas	116

Kartą Kaspariuko močiutė sėdėjo priešais savo namelį saulėkaitoje ant suolo ir malė kavą. Kaspariukas ir jo draugas Zepukas gimimo dienos proga jai buvo padovanoję pačių išrastą kavos malūnėlį. Sukant rankenėlę, ji grodavo „Gegužy viskas mainos“, mėgstamą močiutės dainą.

Nuo to laiko močiutė išgerdavo dvigubai daugiau kavos negu anksčiau – taip jai patikdavo ją malti. Šit ir tądien ji jau antrusyk pripildė kavos malūnėlį ir buvo besukanti rankenėlę, tik staiga sodo krūmai sutreškėjo, sušlamėjo, ir pasigirdo šiurkštus balsas:

– Nagi duokit šen tą muziką!

Močiutė nustebusi pakėlė akis ir pasitaisė akinius.

Priešais ją išdygo nepažįstamas žmogus susivėlusia juoda barzda ir baisia vanago nosimi. Ant galvos jis turėjo plačią kraštę skrybėlę su raudona plunksna, o dešinėje rankoje laikė pistoletą. Kaire rodė į močiutės kavos malūnėlį.

– Duokit šen, buvo pasakyta!

Bet močiutė nesileido taip lengvai įbauginama.

– Atsiprašau! – sušuko ji pasipiktinusi. – Kaip jūs čia pakliuvote... ir kas jums leido ant manęs rėkti? Kas gi jūs toks?

Nepažįstamasis taip nusikvatojo, kad net skrybėlės plunksna suvirpėjo.

– Tai gal jūs laikraščių neskaitot, močiute? Nagi pagalvokit!

Tiktai dabar močiutė pamatė už plataus diržo užkištą kardą ir septynis peilius. Ji išblyško ir baugščiai paklausė:

– Tai gal jūs... plėšikas Hocenplocas?

– Žinoma! – atsakė žmogus su septyniais peiliais. – Tad prašau nekvailioti, man tai nepatinka. Tuoju pat atiduokite kavos malūnėlį!

– Bet jis ne jūsų!

– Gana pliaukšti niekus! – sušuko plėšikas Hocenplocas. – Malonėkite daryti tai, ką liepiu! Skaičiuoju iki trijų...

Ir pakėlė pistoletą.

– Pasigailėkite! – tarė močiutė. – Neatimkite iš manęs malūnelio! Aš gavau jį dovanų per gimimo dieną. Kai suki rankenėlę, jis groja mano mėgstamą dainą.

– Dėl to ir atimu! – suniurzgė plėšikas Hocenplocas. – Aš taip pat noriu turėti kavos malūnėlį, kuris groja. Duokite šen!

Tada močiutė giliai atsiduso ir atidavė malūnėlį. Kas gi jai liko daryti?

Laikraščiai kiekvieną dieną rašė, koks baisus žmogus tas Hocenplocas. Visi žmonės jo labai bijojo, net pats vachmistras Dimpfelmozeris virpino kinkas, nors jis, šiaip ar taip, dirbo policijoje.

– Na va, seniai taip reikėjo!

Smagiai krenkstelėjęs, Hocenplocas įsikišo močiutės kavos malūnėlį į maišą. Paskui primerkė kairę akį, griežtai įsmeigė į močiutę dešinę ir tarė:

– Taip... o dabar gerai įsidėkit galvon, ką aš pasakysiu! Nesikelkite nuo suolo ir nejudėkite iš vietos. Ir tyliai suskaičiuokit iki devynių šimtų devyniasdešimt devynių.

– O kam? – paklausė močiutė.

– O tam! – atrėžė Hocenplocas. – Kai suskaičiuosit iki devynių šimtų devyniasdešimt devynių, galėsit sau šauktis pagalbos. Bet jokių būdu ne anksčiau, nepamirškite! Kitaip bus blogai! Ar aišku?

– Aišku, – sušnabždėjo močiutė.

– Ir nebandykit sukčiauti!

Plėšikas Hocenplocas atsisveikindamas paskutinįsį pakišo močiutei po nosimi pistoletą. Paskui peršoko tvorą ir dingo.

Kaspriuko močiutė balta kaip drobė sėdėjo priešais namelį ant suolo ir visa drebėjo. Plėšikas dingo sykiu su jos kavos malūnėliu.

Praėjo nemažai laiko, kol ji pagaliau pradėjo skaičiuoti.

Klusniai skaičiavo ligi devynių šimtų devyniasdešimt devynių.

Viens, du, trys, keturi... Ne per greitai ir ne per lėtai.

Bet iš susijaudinimo dažnai apsirikdavo ir mažiausiai kokį tuziną sykių turėjo pradėti iš pradžių.

Galiausiai suskaičiavusi ligi devynių šimtų devyniasdešimt devynių, ji visa gerkle sukliko:

– Gelbėkit!

Ir krito be samonēs

Vienas linksmiausių pasaulio vaikų rašytojų Otfrydas Proisleris (1923–2013) – daugiau nei kelių dešimčių nepamirštamų istorijų autorius, už kurias du kartus buvo apdovanotas aukščiausiu nacionaliniu Vokietijos vaikų literatūros apdovanojimu. Šmaikštūs pasakojimai apie plėšiką Hocenpločą jau yra tapę vaikų literatūros klasika, džiuginančia ne vieną skaitytojų kartą. Jūsų rankose – pirmoji trilogijos apie Kaspariuko ir Zepuko nuotykius dalis.

Knyga pirmą kartą Lietuvoje leidžiama su spalvotomis originalaus vokiečių dailininko F. J. Tripo iliustracijomis.

Redaktorė **Goda Baranauskaitė**

Maketavo **Miglė Dilytė**

Tiražas 2000 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

VIEŠAS SKELBIMAS!

Teškomi Kaspariukas ir Zepukas.

Ypatingos žymės: raudona Kaspariuko kepurė,
žalia Zepuko skrybėlė.

Visus asmenis, galinčius suteikti žinių, policija
šiuomi įpareigoja nedelsiant prisistatyti į vietos
policijos būstinę. Jums pageidaujant, parodymai
bus laikomi paslapyje.

Ar girdėjote? Nukniauktas puikusias močiutės kavos
malūnėlis! Be jokios abejonės – tai nedorėlio plėšiko
Hocenploco darbas. Miestelio policija prieš jo
niekšybes atrodo bejėgė, tad Kaspariukas ir Zepukas
nutaria patys sulaikyti plėšiką bei atitaisyti močiutei
padarytą skriaudą. Bet plėšikų taip be niekur nieko
neapgausi... Ar pavyks draugams ištrukti iš Hocenploco
nelaisvės ir nugalėti piktąjį jo sąjungininką
burtininką Petrozilijų Cvakelmaną?
Panašu, kad be gudrybių ir burtų čia neapsieisi!

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-448-0

9 786094 414480